

szobrok. Legnagyobb igényű vállalkozása a Babits-emlékmű. Szegeden a szobor gipszét láthattuk, de fotókról érzékelhető az a sajátos plusz, amit a két választott anyag — az öblös, mély fotel kötőmbje és a figura vibráló bronza — kölcsönöz az alkotásnak. Másik nagy vállalkozása A Dunánál költőjének, József Attilának emlékműve, melyben „az adott világ varázsainak mérnökét” igyekezett megfogalmazni, talán túlságosan is precízen, fegyelmezetten, szigorúan szerkesztett, szimmetrikus kompozícióban. Mindkét alkotásnak van elődje a magyar képzőművészetben, az előző azt a vonalat követi, amelyet Varga Imre jelölt ki a hetvenes években készült köztéri munkáival, az utóbbi pedig Marton László József Attila-szobrának variációja. A többi alkotás közül a két balett-táncos figura, az öregasszonyalak, a gyerekportrék és a kis méretben is monumentális paraszt-emlékműterv, érdemel említést.

TANDI LAJOS

Szerkesztői asztal

Az írószövetség vendégeként szerkesztőségünkbe is ellátogatott Huszár Sándor, A Hét című bukaresti hetilap főszerkesztője és Laurențiu Ulici, a Contemporanul munkatársa. — Találkozott a Tiszatáj szerkesztőivel Alekszander Milanov bolgár költő és műfordító is. (Milanov — többek között — Szegeden élő költők műveiből is fordít majd bolgár nyelvre.)

Népes hallgatóság előtt nagy sikerű Tiszatáj-est volt Egerben, a Művelődési Házban. A szerkesztőséget Vörös László főszerkesztő, Annus József főszerkesztő-helyettes és Olasz Sándor főmunkatárs képviselte. Lapunk szerzői közül Csoóri Sándor találkozott az olvasókkal. A házigazda Cs. Varga István irodalomtörténész volt.

IMRE LAJOS METSZETE